В моїй душі душі страшна порожня,
Як в зимній келії черця,
І я стою, як придорожна
Стара святиня без жерця.
Престоли давніх божищ впали
І стратили весь чар прикрас,
Цінні ікони люди вкрали,
В лампадах весь огонь погас.
Із острахом дивлюсь довкола,
Шукаю для душі богів,
А сірі дні пливуть спроквола
І з груді рветься скорбний спів.